

Andrzej Bałandynowicz

PROBACJA

RESOCJALIZACJA

Z UDZIAŁEM

SPOŁECZEŃSTWA

Konteksty antropologiczno-filozoficzne

Andrzej Bałandynowicz

PROBACJA

RESOCJALIZACJA Z UDZIAŁEM SPOŁECZEŃSTWA

Konteksty antropologiczno-filozoficzne

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

3. wydanie

 Wolters Kluwer

Warszawa 2019

Recenzenci

*Prof. zw. dr hab. dr h.c. Brunon Hołyst, prof. zw. Uniwersytetu Łódzkiego,
Uczelnia Łazarskiego w Warszawie*

*Dr hab. Anna Kieszowska, prof. Uniwersytetu Jana Kochanowskiego
w Kielcach*

Wydawca

Katarzyna Mróz

Redaktor prowadzący

Grażyna Polkowska-Nowak

Opracowanie redakcyjne

Katarzyna Paterak-Kondek

Łamanie

Andytex

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2019

ISBN 978-83-8160-035-4

3. wydanie

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	11
Rozdział pierwszy	
Dążenie ku prawdzie kształtowaniem sumienia człowieka i prawa	13
1. Odkrywanie rzeczywistości na poziomie sceptycznym lub postprawdy ...	13
2. Rozwój antynauki, która dla ludzkości nie stanowi wartości, a jedynie jej paliatywy	22
3. Strategia ochrony „sumienia jednostkowego” i „sumienia wspólnotowego” w dobie powszechnej postprawdy	29
4. Metafizyczny, psychologiczny i ontologiczny wymiar sumienia	32
5. Sumienie jako proces formowania prawdy o człowieku i świecie, w którym żyje	35
6. Dotykane wartości prawdy	48
Rozdział drugi	
Profilaktyka i środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej	52
1. Profilaktyka przestępczości nieletnich	52
2. Reifikacja i postantropologia środków probacyjnych dla nieletnich	74
2.1. Struktura i kontekstualność wyводу	74
2.2. Konkluzyjność oceny systemu prawa	87
3. Filozofia probacji – ogólna prezentacja zagadnienia	90
4. Działalność probacyjna jako kontrola, opieka i zmiana społeczna będące resocjalizacją wspierającą z udziałem społeczeństwa	98
Rozdział trzeci	
System probacji – kary średniej mocy i kary wolnościowe jako propozycja nowej filozofii karania	110
1. Wykorzystanie sankcji karnych	110
2. Konwergencja	111
3. Odrodzenie orzekania na podstawie reguł sprawiedliwości formalnej ...	113
4. Polityka karna oparta na podejściu systemowym	116
5. Uniwersalizm	118
6. Dywergencja	124

7. Władza wykonawcza a reformy	131
8. Ograniczenia fiskalne i prawne	135
9. Lokalna polityka karna źródłem systemu sprawiedliwego karania	138

Rozdział czwarty

Modernizacja więzień jako próba reformowania systemu karania	146
1. Cele i funkcje systemu penitencjarnego	146
2. Więzienia w perspektywie aglomeracji miejskich	151
3. Kolonizacja przestępczości	155
4. Więzienia a infrastruktura społeczna	159
5. Technologie izolacji więziennej	162
6. Organizacja cel więziennych	165
7. Czas trwania izolacji więziennej	167

Rozdział piąty

Reformowanie więzień w ujęciu religijnym i filozoficznym	173
1. Scena karania	173
2. Odosobnienie więźniów	176
3. Internowanie więźniów	180
4. Więzienia niepoddające się reformie	184
5. Więzienia a brutalizacja obyczajów	187
6. Więzienia a ideał braterstwa ludzi	190

Rozdział szósty

Kryzys kary pozbawienia wolności w świetle teorii i praktyki penitencjarnej	198
1. Kara pozbawienia wolności jako sytuacja deprywacyjna	198
2. Wpływ nieformalnej organizacji skazanych na efektywność procesów resocjalizacyjnych	201
3. Dehumanizacja instytucji penitencjarnych	202
4. Ograniczony zakres środków oddziaływania wychowawczego	204
5. Zakwestionowanie kary pozbawienia wolności jako środka poprawczego	204
6. Reperkusje niespójności poszczególnych stadiów polityki karnej	206
7. Efektywność kary pozbawienia wolności w świetle ważniejszych badań empirycznych	212
8. Współczesne niewolnictwo więźniów w zakładach karnych	226
9. Krytyczna analiza prawa normatywnego w ustawie o Służbie Więziennej z 2010 roku	239

Rozdział siódmy

Odpowiedzialność karna a środki probacyjne	247
1. Polityka karania – jej mankamenty	247
2. Znaczenie kar pośrednich	251

3. Rozbudowany system odpowiedzialności karnej	255
4. Teoria zasłużonej kary	264

Rozdział ósmy

Wykluczenie społeczne recydywistów jako następstwo niesprawiedliwego i nieskutecznego karania

1. Prawo karne i prawo penitencjarne pozbawione sumienia a wykluczenie społeczne jednostek	271
2. Wykluczenie społeczne przestępców standardem kulturowo- normatywnym zdehumanizowanej władzy karania	278
2.1. Analiza zacierania, wypierania i zniekształcenia znaczenia pojęć- symboli	278
2.2. Pole symboliczne, imaginarium, fantazmat i transpasywność a znaczenie pojęcia „wykluczenie społeczne aktem karania”	300
2.3. Zachowania dewiacyjne dzieci i młodzieży w obszarze wspólnotowym	307
2.4. Wybrane wyniki obszarów przestępczości nieletnich według statystyk policji	310
2.5. Nowelizacja ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich	320
2.6. Wskazania do realizacji w zakresie ograniczania przestępczości nieletnich	326
3. Diagnoza środowisk wychowawczych recydywistów	328
4. Stadium prekryminalne w dynamicznym ujęciu dewiacyjnych zachowań recydywistów	330
5. Kariera kryminalna badanych osób	332
6. Postawa pracownicza badanych recydywistów	333
7. Postawy recydywistów wobec własnych środowisk rodzinnych	335
8. Postawy recydywistów w miejscach publicznych	337
9. Postawa wobec prawa recydywistów w okresie badań katamnesticznych	339
10. Środki alternatywnego karania badanych osób	342
11. Konkluzje	344

Rozdział dziewiąty

Reintegracja społeczna skazanych wsparta na paradygmacie tożsamości osobowej, społecznej i kulturowo-cywilizacyjnej

1. Przedzałożeniowe myślenie aksjologiczne dotyczące procesu reintegracji społecznej	347
2. Diagnozowanie społeczne a teorie naukowe	351
3. Funkcjonalność struktur społecznych	357
4. Reintegracja wsparta na wartościach	365
5. Synkretyzm w miejsce scjentyzmu poznawczego w myśleniu o readaptacji społecznej jako systemie kulturowym	372
5.1. Ekologia życia człowieka	372
5.2. Ekologia integralna	383

5.3. Ekologia rodu ludzkiego	393
5.4. Konkluzje	406

Rozdział dziesiąty

Podmiotowość osoby i dobro wspólne w procesie reintegracji społecznej

a system probacji	407
1. Podmiotowość a przedmiotowość osoby w procesie reintegracji	407
2. Autonomia i godność osoby a reintegracja społeczna	412
3. Wzmacnianie procesu destygmatyzacji eksdewianta jako warunek reintegracji społecznej	422

Rozdział jedenasty

Metodyka oddziaływania pedagogicznego a skuteczność procesu

reintegracji społecznej w warunkach probacji	432
1. Funkcjonalność systemu reintegracji a stopień jego koherencji	432
2. Terapia indywidualna, na rzecz grupy i środowiska oraz podejście rezydencjalne	436
3. Dekalog praktycznych oddziaływań pomocowych w systemie reintegracji i probacji	441
4. Terapia środowiskowa i rezydencjalna jako kierunek pomocy, zmiany i kontroli społecznej	448
5. Proces integracji społecznej dewiantów w ujęciu terapii systemów	452
6. Inkluzja, faworyzacja i integracja społeczna podstawą przeciwdziałania wykluczeniu i marginalizacji jednostki	457

Rozdział dwunasty

Obozy dyscyplinujące jako kary średniej mocy w Stanach Zjednoczonych

Ameryki – ujęcie historyczne	466
1. Poszukiwanie alternatywnych rozwiązań	466
2. Uniwersalna wymowa obozów dyscyplinujących	468
3. Stanowe obozy dyscyplinujące dla dorosłych	471
4. Cechy obozu dyscyplinującego	479
5. Obozy dyscyplinujące dla dorosłych prowadzone przez władze lokalne	485
6. Obozy dyscyplinujące dla więźniów federalnych	487
7. Obozy dyscyplinujące dla nieletnich	487
8. Ocena funkcjonowania obozów dyscyplinujących	491

Rozdział trzynasty

Efektywność aresztu domowego z elektronicznym monitoringiem

na przykładzie stanu Arizona Ameryki Północnej	500
1. Określenie problemu	500
2. Ekonomiczna efektywność kar średniej mocy	506
3. Program społecznego karania na przykładzie stanu Arizona	508

4. Organizacja wykonywania kary średniej mocy na przykładzie stanu Arizona	511
4.1. Wyposażenie systemu monitoringu elektronicznego	512
4.2. Procedury weryfikacyjne w przypadku naruszenia zasad monitoringu	513
5. Badania nad ekonomiczną efektywnością aresztu domowego z elektronicznym monitoringiem	515
 Rozdział czternasty	
Humanistyczny model kurateli wychowującej w Wielkiej Brytanii w XX wieku	529
1. Historia rozwoju stosunków między sędziami pokoju a urzędem kuratora	529
 Rozdział piętnasty	
Resocjalizacja wspierająca przestępców oparta na wartościach z udziałem społeczeństwa	556
1. Casework jako podstawowa strategia i procedura oddziaływania resocjalizacyjnego w warunkach probacji	556
2. Terapia grupowa, praca środowiskowa i opieka rezydencjalna	560
3. Praktyka pracy resocjalizacyjnej w warunkach probacji oparta na podejściu systemowym	566
 Rozdział szesnasty	
Resocjalizacja wspierająca w społeczeństwie wobec skazanych w warunkach probacji	576
1. Fazy oddziaływania wychowawczego	576
2. Potrzeby podopiecznych, których zaspokojenie stanowi warunek powodzenia procesu resocjalizacji	581
3. Metody wykorzystywane w probacji organizowanej strategią indywidualnych przypadków	588
 Rozdział siedemnasty	
Kuratela dla dorosłych – pomoc w przystosowaniu do życia w społeczeństwie	598
1. Interwencje w sytuacji kryzysowej a praca długoterminowa	598
2. Oddziaływanie na środowisko rodzinne	603
3. Praca terenowa i etapy procesu adaptacyjnego	611
 Wybrana literatura i inne materiały źródłowe	623

WYKAZ SKRÓTÓW

Cmnd (Command Papers)	- dokumenty rządu brytyjskiego przedstawione Parlamentowi
CZSW	- Centralny Zarząd Służby Więziennej
DIRECT	- Drug Involvement Reversal through Education, Control and Treatment (wzmoczony nadzór probacyjny wobec osób uzależnionych)
Dz.U.	- Dziennik Ustaw
Dz.Urz.	- Dziennik Urzędowy
EM	- electronic monitoring
FMD	- Field Monitoring Device (terenowe urządzenie monitorujące)
GSiP	- Gazeta Sądowa i Penitencjarna
H.M.S.O.	- Her Majesty's Stationery Office
IPS	- Intensive Probation Supervision (intensywny nadzór probacyjny)
IPSiR UW	- Instytut Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego
k.k.	- ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600)
k.k.s.	- ustawa z 10.09.1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2018 r. poz. 1958 ze zm.)
k.k.w.	- ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. z 2018 r. poz. 652 ze zm.)
k.p.k.	- ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1987 ze zm.)
MS	- Ministerstwo Sprawiedliwości
N	- liczba (dot. tabeli)
NP	- Nowe Prawo
PiP	- Państwo i Prawo
PP	- Przegląd Penitencjarny
PPiK	- Przegląd Penitencjarny i Kryminologiczny
SKKiP	- Studia Kryminologiczne, Kryminalistyczne i Penitencjarne

Rozdział pierwszy

DAŻENIE KU PRAWDZIE KSZTAŁTOWANIEM SUMIENIA CZŁOWIEKA I PRAWA

1. Odkrywanie rzeczywistości na poziomie sceptycznym lub postprawdy

Człowiek dysponuje darem natury przynależnym tylko jemu; zdolność rozumienia świata, tj. wysuwania i sprawdzania hipotez, tłumaczy zaobserwowane fakty i zjawiska pozwalające przewidywać wyniki przyszłych obserwacji, wśród wielu takich, których przedmiotami są wytwory świadomej działalności ludzi. Wraz z **darem języka**, który umożliwia dzielenie się zdobyczami jednostkowego rozumu z innymi przedstawicielami gatunku, zdolność ta jest źródłem całej cywilizacji ludzkiej. Zasadniczo wszyscy robią to samo, a przede wszystkim zasadniczo tak samo.

Metodologia pracy uczonego jest tym, co stanowi o wartości jej wyników. Uczony nie dysponuje żadnymi szczególnymi rodzajami władz poznawczych (poza hipotezami i teoriami), a kryteria, według których oceniają prawdziwość czy prawdopodobieństwo swoich opisów i wyjaśnień świata, są w istocie takie same, jak te, którymi kierujemy się na co dzień w tzw. poznawaniu zdroworozsądkowym. Mam tu na myśli **zgodność z doświadczeniem i logiką**. Nauka kontynuuje poznawanie zdroworozsądkowe, a wyróżnia ją tylko dbałość o to, by zastosować wszelkie dostępne środki ostrożności w obronie przed fałszem i nielogicznością. Precyzja języka starannie sprawdza każdą nową ideę, unika pochopnych generalizacji i naciąganych analogii dążących do uzyskania spójnego, maksymalnie przejrzystego obrazu świata i zawsze pozostaje otwarta na zmianę. Nie dopuszcza **myślenia życzeniowego** i w ogóle **myślenia emocjonalnego** będącego stanem ekspresji ludzkich uczuć pozbawionych wszelkich konsekwencji empirycznych, a zatem niepoddających się sprawdzeniom, doświadczeniu, a często także analizie logicznej. Nauka unika koncepcji tego rodzaju nie dlatego, że nie docenia roli emocji w życiu człowieka – przeciwnie, świadoma jest tej roli i stara się ją zbadać – lecz dlatego, że one z reguły zakłócają obraz rzeczywistości i **prowokują do akceptowania twierdzeń fałszywych lub zgoła pozbawionych sensu**.

Z rozmaitych mniej lub bardziej złożonych przyczyn, m.in. z niedostatków edukacyjnych, nieświadomości mechanizmów ludzkiego poznawania świata, wewnętrznej natury nauki, lenistwa i gnuśności umysłowej, ludzie skłaniają się do poszukiwania wiedzy na innych drogach budowania swoich przekonań niż **nauka i zdrowy rozsądek**. Część takich **przekonań jest dziedziczona** i przekazywana jako **swoista tradycja**. Do tej grupy należy zaliczyć przesady będące produktami naiwnej mądrości ludowej, a także przekonania religijne. Inną część stanowią **przekonania nabyte na rynku kultury masowej, który oferuje liczne usługi w zakresie odsłaniania prawd interesujących, a niedostępnych lub trudno dostępnych**, o tym, co czeka nas w bliższej lub dalszej przyszłości (astrologia, wróżbiarstwo), lub o tym, co dzieje się z kimś, kogo nieoczekiwanie straciliśmy (jasnowidztwo, telepatia lub spirytyzm), o skutecznych metodach odszukiwania określonych rzeczy (różdżkarstwo) lub uwalniania się od stanów chorobowych (bioenergoterapia, akupunktura). Wszelkie przekonania czerpane z takich źródeł pozostają **w jawnym konflikcie z nauką**, jeżeli nie bezpośrednio z jej twierdzeniem, to na pewno z wymogami, jakie kładzie się w nauce na rzetelną wiedzę. Przekonania te są nieuzasadnione i mogą prowadzić do zachowań dewiacyjnych.

Od dziesięcioleci obserwuje się inne szkodliwe zjawisko w dziedzinie postaw poznawczych. **Nastroje antynaukowe** są podsycane przez lansowanie opinii, że uczeni ponoszą moralną odpowiedzialność za istnienie broni masowej zagłady i innych zagrożeń cywilizacji, lub przez afirmowanie poglądu, że **nauka jest tylko jedną z form ludzkiej kultury**, równie jak inne podatną na uprzedzenia i zewnętrzne wpływy, a jej pretensje do obiektywizmu są urojeniami. Takie opinie i poglądy chętnie podzielają ludzie, którym współczesna nauka jawi się jako obszar spraw trudnych i niedostępnych z punktu widzenia ekonomii umysłowej.

Przedmiotem wielowiekowej **kontrowersji jest relacja między nauką i religią**. Nie ustaje presja psychologiczna, aby opis świata korygować i interpretować go w sposób zgodny z dogmatami religijnymi. Zaleceniem stosunkowo najgłośniejszym, lecz pokrętnie i kłamliwie uzasadnianym, jest postulat **oddzielenia spraw wiedzy naukowej od spraw wiary, jako dwu różnych i rzekomo niekonfliktowych pól przekonań**. Nie brak też prób podpierania twierdzeń religii najnowszymi ideami naukowymi, np. kreacjonizmu – teorią wielkiego wybuchu. Warto zatem przyjąć za punkt wyjścia i horyzont poznawczy **myślenie humanistyczne** jako wnioskowanie racjonalne i pronaukowe o cechach doświadczania i logicznej spójności.

Fryderyk Nietzsche potępia „nieprzerwany proces samoumnieszenia się człowieka” wywołany przez rewolucję naukową. Uczony boleje nad utratą „wiary człowieka we własną godność, swoją jedyność, niezastępowalność w planie egzystencji”¹. Wydaje

¹ F. Nietzsche, *Z genealogii moralności*, Warszawa 2001, s. 111; R. Welshon, *The Philosophy of Nietzsche*, London 2001, s. 79; F. Nietzsche, *Tako rzecze Zaratustra*, Warszawa 2006.

się, iż lepiej jest poznać wszechświat takim, jakim jest w rzeczywistości, niż trwać w wiedzy mityczno-magicznej i złudzeniach, choćby były one satysfakcjonujące i dawały człowiekowi pewność siebie.

Odkrycie, że wszechświat liczy sobie od 8 do 15 miliardów, nie zaś od 6 do 12 tysięcy lat, pozwala ludziom doceniać jego rozmach i dostojęstwo. Przyjęcie do wiadomości, że życie organiczne stanowi szczególnie złożony układ atomów, nie jest zaś ono produktem sił nadprzyrodzonych, a także odkrycie, że glob ziemski jest prawdopodobnie jednym z wielu światów w galaktyce kosmosu oraz że przodkowie człowieka byli także przodkami małp, zacieśnia więzy z resztą świata istot żywych i stanowi o podrzędnej roli natury ludzkiej we wszechświecie².

Nauka jest nie tylko zgodna z duchowością („duch” – łac. *spiritus* – pochodzi od słowa „oddychać”), jest ona obfitym źródłem duchowości. Gdy poznajemy miejsce człowieka w bezmiarze lat świetlnych i w paśmie mijających stuleci, pomijamy złożoność, piękno i subtelność życia, wówczas ogarniające nas podniosłe uczucie, w którym duma łączy się z pokorą, jest z **pewnością przeżyciem duchowym**. Taki sam charakter mają emocje, których doznaje jednostka pod wpływem wytworów ekspresji twórczej z dziedziny sztuki, muzyki bądź literatury albo pod wpływem aktów wyjątkowej, bezinteresownej odwagi, jak czyny Mahatmy Gandhiego czy Martina Lutera Kinga. Pogląd, że nauka i duchowość to sfery wykluczające się wzajemnie, jest nieuprawniony i niesprawiedliwy wobec nich obu.

W każdym razie od świadomości umysłu i obiektywnych treści myśli nie ma odwrotu i człowiek jest z nimi trwale związany. Warto zatem wykorzystać ten związek najlepiej jak można, by porozumiewać się i dostrzegać całą ich moc i piękno odkrywane pod względem praktycznym oraz duchowym. Nadal jednak przeszkadzają w tym schematy, stereotypy i pseudonauka odsuwające **doświadczalny sceptycyzm krytyczny** na rzecz lęków karmiących się wygodnymi kompetencjami i łatwo-wiernością poznawczą. Postprawdę tworzy się łatwiej niż naukę, bo nie wymaga ona ciągłych konfrontacji z rzeczywistością, na których efekty nie ma się wpływu. Również jej standardy argumentacji oraz kryteria są łagodniejsze od tych, którym muszą odpowiadać świadectwa empiryczne na poziomie dowodzenia naukowego. Pseudonauka przemawia do silnych potrzeb emocjonalnych, których nauka często nie zaspokaja. W pewnych swoich formach oferuje zaspokajanie potrzeb duchowych, uwolnienie od chorób lub obietnicę, że śmierć nie jest końcem ostatecznym. Przywraca pewność, że jesteśmy czymś cennym i ważnym w kosmosie oraz bytem centralnym we wszechświecie. Rdzeniem każdej postprawdy i pseudonauki, w tym także myślenia religijnego, jest zasada, że przez samo pragnienie czegoś można to coś uzyskać. Jakże szczęśliwa czułaby się osoba, gdyby, jak w baśniach ludowych, najgłębsze życzenia i pragnienia spełniały się po ich przywołaniu. Popularność

² C. Sagan, *The Demon-Hunted World: Science As a Candle in the Dark*, New York 1996, s. 91.

Prof. zw. dr hab. Andrzej Baładynowicz – kryminolog i penitencjarysta; autor wielu publikacji naukowych; jego zainteresowania koncentrują się na badaniu zjawisk społecznych z zakresu kryminologii, penologii, penitencjarystyki, socjologii prawa oraz filozofii prawa; założyciel jedynej w świecie Katedry Pedagogiki Pokoju i Probacji; twórca nowoczesnej teorii karania wolnościowego stanowiącej krytykę kary izolacyjnej i działań segregacyjnych, która prowadzi do ograniczenia kar izolacyjnych na rzecz resocjalizacji z udziałem społeczeństwa – probacji.

Prof. Andrzej Baładynowicz stworzył teorię zhumanizowanego odwetu kary pozbawienia wolności oraz teorię inkluzyjnej readaptacji społecznej, które stanowią podstawę aksjologiczną polityki kryminalnej państwa prawa. Teoria zhumanizowanego odwetu kary pozbawienia wolności (teoria wielopasmowej resocjalizacji z udziałem społeczeństwa) nawiązuje do probacji jako zorganizowanego systemu kontroli społecznej preferującego zróżnicowane karanie oparte na substracie izolacji, integracji i inkluzji społecznej. W teorii inkluzyjnej readaptacji społecznej Autor zwraca uwagę na zróżnicowanie przestępców – z jednej strony na ich szczególne predyspozycje osobowościowe do zachowań niezgodnych z prawem, z drugiej zaś – na ich zdolność do przyjmowania akceptowanych społecznie postaw społecznych.

„Prezentowana publikacja ulokowana jest w obszarze światopoglądu naukowego, uwzględni przy tym podejście interdyscyplinarne i ukazuje, że Autor teorii probacji (wielopasmowej teorii resocjalizacji z udziałem społeczeństwa), na którą składają się filozofia karania, system nowoczesnych kar i metodyka postępowania resocjalizacyjnego, wskazuje na zastosowanie jej we wspomaganium, nabywaniu umiejętności komunikacyjnych, rozwojowych i przystosowawczych osób karanych oraz wartości kreujących ich tożsamość osobową, społeczną i kulturową. Przeżywanie wolności emocjonalnej, zaufanie, odpowiedzialność, potrzeba prawa do wyboru i swobodnego zaciągania zobowiązań wobec wspólnotowości stanowią bowiem podstawowe wyzwanie dla osób zmagających się ze swoimi trudnymi sytuacjami życiowymi.

Z kolei kulturowy wymiar systemu probacji sprowadza się do kreowania modelu instytucjonalno-organizacyjnego w postaci kar wolnościowych i kar średniej mocy, a także określenia wzorców działania i norm postępowania opartych na inkluzyjnych działaniach resocjalizacyjnych z udziałem całego społeczeństwa, które przebiegają wokół solidaryzmu społecznego uwzględniającego działania oparte na afirmowaniu uczciwości, pomocowości i skuteczności”.

Fragmety z recenzji

Prof. zw. dr hab. dr h.c. Brunon Hołyst, dr hab. prof. nadzw. Anna Kieszowska

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL

CENA 79 ZŁ (W TYM 5% VAT)